

advies

Rolnummer: LPL.094

DE BEDRIJFSCOMMISSIEKAMER VOOR LAGERE
PUBLIEKRECHTELIJKE LICHAMEN, ADVISERENDE NAAR
AANLEIDING VAN EEN VERZOEK OM BEMIDDELING EN ADVIES
INZAKE EEN GESCHIL TUSSEN:

De ondernemingsraad van de gemeente Hoogezand-Sappemeer, enerzijds
en

De bestuurder in de zin van de WOR van de gemeente Hoogezand-Sappemeer,
anderzijds.

Behandeling van het geschil

Bij brief van 27 mei 2004 heeft de ondernemingsraad het geschil ter bemiddeling c.q. advisering als bedoeld in artikel 36, derde lid, van de WOR voorgelegd aan de Bedrijfscommissie voor de Overheid. Dit geschil is door de Bedrijfscommissie ter behandeling doorverwezen naar de Bedrijfscommissiekamer voor Lagere Publiekrechtelijke Lichamen (hierna: de Kamer).

De bestuurder heeft bij schrijven d.d. 18 augustus 2004, zijn visie gegeven betreffende het geschil.

De Kamer heeft partijen in de gelegenheid gesteld om op dinsdag 14 september 2004 tijdens een zitting van de Kleine Commissie – welke de Kamer uit haar midden heeft samengesteld voor de uitvoering van het mondelinge gedeelte van de bemiddelingsprocedure – hun standpunten toe te lichten.

Namens de ondernemingsraad zijn verschenen, de heren J. van't Hof en D. Smeets, bijgestaan door mevrouw mr. A. Tilma.

De bestuurder, de heer F. Wiertz (Gemeentesecretaris) is ter zitting in persoon verschenen, tezamen met de heer K.J. Vos, beleidsmedewerker PenO, bijgestaan door de heer mr. B.J. Boiten.

Desgevraagd hebben partijen aangegeven te kunnen instemmen met een verlenging van de 2-maanden-termijn waarbinnen de Kamer het advies behoort uit te brengen.

Voorts heeft de bestuurder laten weten het advies als bindend te beschouwen voor zover het is gericht op de principiële vraag of de aanwijzing van collectieve ADV-dagen instemmingsplichtig is. Voor zover het advies zich richt op de gevolgen die de principe-uitspraak meebrengt voor de collectieve ADV-dag op 23 april 2004, acht de bestuurder zich niet gebonden aan het advies. De ondernemingsraad heeft ter zitting laten weten het advies als bindend te beschouwen.

Omvang van het geschil

De centrale vraag in het geschil is of de ondernemingsraad instemmingsrecht heeft, op door de bestuurder aangewezen collectieve ADV-dagen. Voorts wordt de vraag gesteld wat het gevolg is van het aanwijzen van 23 april 2004 als een collectieve ADV-dag, zonder dat de ondernemingsraad instemming heeft verleend. De ondernemingsraad is van mening dat het besluit van de bestuurder om 23 april 2004 aan te merken als een verplichte ADV-dag nietig is, aangezien geen instemming is gevraagd aan de ondernemingsraad. De ondernemingsraad is dan ook van mening dat de ADV-uren aan de betreffende medewerkers moeten worden teruggegeven.

Standpunt van de ondernemingsraad

De ondernemingsraad heeft ter onderbouwing van zijn stelling onder meer het volgende naar voren gebracht.

Ten eerste merkt de ondernemingsraad op dat geen officiële regeling bestaat voor het aanwijzen van ADV-dagen. Het besluit waar in de stukken naar wordt verwezen is een principebesluit, een definitief collegebesluit is niet te vinden. De ondernemingsraad is dan ook van mening dat de wijze waarop in de afgelopen jaren is omgegaan met de verplichte ADV-uren is gebaseerd op een bestendige praktijk en niet op een formele regeling. Binnen de bestendige praktijk valt onder meer dat jaarlijks maximaal vier dagen worden aangewezen als collectieve ADV-dagen. De dag na Hemelvaart is één van deze dagen, de overige aan te wijzen dagen worden in ieder geval voorafgaand aan het jaar waarin ze vallen medegedeeld aan de ondernemingsraad; sinds 1987 zijn de collectief aangewezen dagen altijd aangewezen voorafgaand dan wel direct volgend op een officiële feestdag.

Ten aanzien van het aanwijzen van 23 april 2004 als collectieve ADV-dag brengt de ondernemingsraad het volgende naar voren. Voor een deel van de organisatie (waaronder de applicatiebeheerders) gold de collectieve ADV-dag niet. Sterker nog zij kregen geen toestemming om op de bewuste dag verlof te nemen. Het verlof op 23 april 2004 was dan ook niet collectief en viel reeds hierom niet onder de regeling uit 1987.

Voorts worden de collectieve ADV-dagen op basis van de regeling uit 1987 zo aangewezen dat deze samenvallen met een feestdag. 23 april 2004 viel niet samen

Bedrijfscommissiekamer voor
Lagere Publiekrechtelijke Lichamen, LPL.094

met een feestdag en kon ook hierom niet worden aangewezen als een collectieve ADV-dag.

Tenslotte heeft de bestuurder 23 april 2004 niet voor het begin van 2004 bij de ondernemingsraad als collectieve ADV-dag aangemeld. Het aanmerken van 23 april 2004 als collectieve ADV-dag kan dan ook niet zijn gebaseerd op de regeling uit 1987 die een tijdige (aan)melding vereist.

In dit kader wijst de ondernemingsraad nog op een voorstel van het GO (uit 1993) waarin deze voorstelt het aantal collectieve ADV-dagen vast te stellen op vier per jaar waarbij deze tevens zijn gelegen tussen een weekend en een feestdag.

Op basis van het vorenstaande is de ondernemingsraad van oordeel dat de bestuurder niet op grond van de regeling uit 1987 een collectieve ADV-dag had mogen instellen. Tevens merkt de ondernemingsraad op dat het door de bestuurder aangehaalde argument dat tot de collectieve ADV-dag is besloten in verband met een groot organisatiebelang niet ter zake doende is. Tevens is het argument dat sprake is van een exceptionele situatie zonder precedentwerking naar het oordeel van de ondernemingsraad niet van belang. Voorts merkt de ondernemingsraad op dat het argument van de bestuurder, dat instemming van de ondernemingsraad niet noodzakelijk is aangezien het besluit is gebaseerd op een collectieve regeling, niet opgaat daar de regeling waar de bestuurder op doelt (die uit 1987) niet van toepassing is op het besluit om 23 april 2004 aan te merken als collectieve ADV-dag. Tenslotte laat de ondernemingsraad weten dat hij in de periode voor 23 april 2004 de bestuurder diverse alternatieven heeft aangedragen.

Standpunt van de bestuurder

Via diens gemachtigde reageert de bestuurder op 18 augustus 2004 op het door de ondernemingsraad bij de Bedrijfscommissie ingediende verzoek om advies dan wel bemiddeling.

Na een korte opsomming van de voorgeschiedenis wordt ingegaan op het geschil. De bestuurder merkt op dat hij het standpunt van de ondernemingsraad niet deelt voor zover deze van mening is dat sprake is van een besluit waarvoor op basis van artikel 27, eerste lid, van de WOR instemming is vereist, en aangezien deze instemming ontbreekt sprake is van een nietig besluit. Hij deelt evenmin de mening van de ondernemingsraad dat geen sprake is van een formele regeling, aangezien de regeling uit 1987 slechts kan worden aangemerkt als een principebesluit waarbij de bestendige praktijk heeft geleid tot een zeker beleid. Evenmin deelt hij de mening van de ondernemingsraad dat geen sprake is van een collectieve ADV-dag aangezien deze dag niet voor alle medewerkers verplicht was opgelegd. Tenslotte laat de bestuurder weten dat hij, anders dan de ondernemingsraad, van mening is dat het niet noodzakelijk is dat een ADV-dag direct wordt voorafgegaan of gevolgd door een feestdag.

Nader beschouwd merkt de bestuurder op dat, uit artikel 27, eerste lid, WOR blijkt dat de bestuurder voor elk door hem genomen besluit inzake – onder meer – een werktijd- of een vakantieregeling instemming van de ondernemingsraad dient te verkrijgen. Deze instemming is niet vereist indien de aangelegenheid reeds inhoudelijk is geregeld in een collectieve arbeidsovereenkomst of een regeling van arbeidsvoorwaarden vastgesteld door een publiekrechtelijk orgaan. De bestuurder is van mening dat wel degelijk sprake is van een regeling. In dit kader wijst hij in het bijzonder op het feit dat het College van B&W van de gemeente Hoogezand-Sappemeer op 10 februari 1987 nadere regels terzake -onder meer het vaststellen van verplichte verlofdagen- heeft vastgesteld. Hierdoor was de bestuurder in de gelegenheid om eenzijdig jaarlijks maximaal vier dagen aan te wijzen als collectieve ADV-dag. De bestuurder wijst er tevens op dat uit de brief van 23 april 1987 blijkt dat de Commissie voor het Georganiseerd Overleg en de Raadscommissie voor Personeelszaken beide akkoord zijn met de principebesluiten. Hierdoor is geen sprake meer van principebesluiten. Dat geen

Bedrijfscommissiekamer voor
Lagere Publiekrechtelijke Lichamen, LPL.094

afschrift bestaat van deze met de bonden overeengekomen publiekrechtelijke regeling doet naar het oordeel van de bestuurder geen afbreuk aan de regeling.

De bestuurder is met de ondernemingsraad van oordeel dat instemmingsrecht bestaat voor wat betreft de vaststelling, wijziging of intrekking van een regeling rond werktijden of vakantie. Deze instemming is naar de mening van de bestuurder niet van toepassing op de feitelijke uitvoering van de regeling. Een dergelijk recht zou de feitelijke regeling zinledig maken aangezien de bestuurder dan nog steeds instemming nodig heeft voor het aanwijzen van verplichte ADV-dagen. De bestuurder is daarnaast van mening dat hij binnen de kaders van de regeling heeft gewerkt door niet meer dan vier ADV-dagen aan te wijzen voor het jaar 2004. Voorts laat de bestuurder weten dat de regeling niet spreekt van een koppeling tussen collectieve ADV-dagen en feestdagen. Dat in de feitelijke uitvoering van de regeling veelal sprake is van een koppeling staat zijns inziens los van de mogelijkheid om anders te besluiten aangezien de regeling weliswaar de bevoegdheid van de bestuurder regelt, maar niet uitputtend is.

Los van het vorenstaande merkt de bestuurder op dat indien de Bedrijfscommissie van mening is dat sprake is van instemmingsrecht, de door de ondernemingsraad aangevoerde bezwaren van onvoldoende gewicht zijn indien deze worden vergeleken met het belang van de organisatie. Daarnaast is hij van mening dat ook nu een (klein) deel van de medewerkers op 23 april 2004 werkzaam is geweest, te weten de automatiseringsmedewerkers, gesproken kan worden van een collectieve ADV-dag aangezien alle andere medewerkers van het gemeentehuis, die niets met de migratie van doen hadden, vrij waren. De uitleg die de ondernemingsraad geeft aan de term “collectief” is in de ogen van de bestuurder dan ook te beperkt. Voor wat betreft de bekendmaking van de verplichte verlofdagen merkt de bestuurder op dat de regeling niet voorschrijft of, en zo ja op welk moment, de door de bestuurder aangewezen dagen aan de ondernemingsraad kenbaar zouden moeten worden gemaakt. De bestuurder merkt in ieder geval op dat de collectieve ADV-dag reeds in januari 2004 aan de ondernemingsraad kenbaar is gemaakt. Tenslotte laat de bestuurder weten dat hij van mening is dat het organisatiebelang in het geding is. In dit kader wijst hij erop dat het anno 2004 voor het overgrote deel van de medewerkers onmogelijk is om zonder gebruik te maken van een pc een dag lang nuttig werk te verrichten. Tevens laat de bestuurder weten dat, om de migratie soepel te laten verlopen, de werkplekken voldoende bereikbaar dienen te zijn. Afwezigheid van de medewerkers op hun werkplek zorgt er dan ook voor dat de werkplekken tijdens de migratie eenvoudig bereikbaar zijn voor de automatiseringsmedewerkers.

Tenslotte merkt de bestuurder op dat hij van geen van de betrokken medewerkers een klacht heeft ontvangen met betrekking tot het aanwijzen van 23 april 2004 als collectieve ADV-dag.

Ter zitting verkregen inlichtingen

Zie het bijgevoegde verslag.

Relevante bepalingen uit de WOR:

Artikel 27, eerste lid

Bedrijfscommissiekamer voor
Lagere Publiekrechtelijke Lichamen, LPL.094

De ondernemer behoeft de instemming van de ondernemingsraad voor elk door hem voorgenomen besluit tot vaststelling, wijziging of intrekking van:

b een werktijd- of een vakantieregeling;

c tot en met l (...);

een en ander voor zover betrekking hebbende op alle of een groep van de in de onderneming werkzame personen.

Artikel 27, tweede lid

De ondernemer legt het te nemen besluit schriftelijk aan de ondernemingsraad voor. Hij verstrekt daarbij een overzicht van de beweegredenen voor het besluit, alsmede van de gevolgen, die het besluit naar te verwachten valt voor de in de onderneming werkzame personen zal hebben. De ondernemingsraad beslist niet dan, nadat over de betrokken aangelegenheid ten minste éénmaal overleg is gepleegd in een overlegvergadering. Na het overleg deelt de ondernemingsraad zo spoedig mogelijk schriftelijk en met redenen omkleed zijn beslissing aan de ondernemer mee. Na de beslissing van de ondernemingsraad deelt de ondernemer zo spoedig mogelijk schriftelijk aan de ondernemingsraad mee welk besluit hij heeft genomen en met ingang van welke datum hij dat besluit zal uitvoeren.

Artikel 27, derde lid

De in het eerste lid bedoelde instemming is niet vereist, voor zover de betrokken aangelegenheid voor de onderneming reeds inhoudelijk is geregeld in een collectieve arbeidsovereenkomst of een regeling van arbeidsvoorwaarden vastgesteld door een publiekrechtelijk orgaan.

Artikel 27, vierde lid

Heeft de ondernemer voor het voorgenomen besluit geen instemming van de ondernemingsraad verkregen, dan kan hij de kantonrechter toestemming vragen om het besluit te nemen. De kantonrechter geeft slechts toestemming, indien de beslissing van de ondernemingsraad om geen instemming te geven onredelijk is, of het voorgenomen besluit van de ondernemer gevergd wordt door zwaarwegende bedrijfsorganisatorische, bedrijfseconomische of bedrijfssociale redenen.

Artikel 27, vijfde lid
(....).

Artikel 27 zesde lid
(...).

Overwegingen van de Kamer

Met betrekking tot het door partijen naar voren gebrachte en het ter zitting besprokene, overweegt de Kamer het volgende.

De Kamer merkt op dat in het voorliggende geschil de vraag centraal staat of de ondernemingsraad instemmingsrecht heeft bij het aanwijzen van collectieve ADV-dagen, of dat de bestuurder een dergelijke beslissing, nadat het besluit tot instelling van de regeling met instemming van de ondernemingsraad is genomen, tot een afgesproken maximum aantal dagen (4) zelfstandig kan nemen.

Het geschil draait in het geheel om de afspraak tussen het Georganiseerd Overleg en de bestuurder uit 1987 waarbij partijen zijn overeengekomen dat ADV-dagen in principe vrij opneembaar zijn en waarbij de bestuurder jaarlijks een aantal

Bedrijfscommissiekamer voor
Lagere Publiekrechtelijke Lichamen, LPL.094

ADV-dagen (maximaal 4) kan aanwijzen als collectieve vrije dagen. De Kamer merkt evenwel op dat het Georganiseerd Overleg en de bestuurder in 1997 eveneens overleg hebben gevoerd over een nieuwe werktijdenregeling.

Het is de Kamer echter ter zitting gebleken dat bij partijen niet bekend is wat de status is van deze regeling is. Evenmin is het de Kamer gebleken dat bestuurder de regeling uit 1997 heeft toegepast. Gezien de onduidelijkheid ten aanzien van de regeling uit 1997 stelt de Kamer vast dat de regeling uit 1987 de regeling is die op dit moment wordt toegepast binnen de gemeente, ondanks het feit dat in 1997 een nieuwe regeling binnen de gemeente is vastgesteld.

Het is de Kamer gebleken dat de toegepaste regeling in de afgelopen 15 jaar niet tot grote problemen heeft geleid. Weliswaar is door het Georganiseerd Overleg op 15 januari 1993 een voorstel gedaan om collectieve ADV-dagen slechts toe te staan indien deze zijn gelegen tussen een feestdag en een weekend en niet meer dan twee opeenvolgende dagen behelzen, maar van een besluit hiertoe is, zo schrijft de ondernemingsraad zelf en is ter zitting door de bestuurder bevestigd, niet gebleken.

De Kamer is van mening dat in de tekst van de regeling uit 1987 niet wordt gesproken over de beperking dat verplichte ADV-dagen slechts zouden kunnen worden aangewezen wanneer deze zijn gelegen tussen een feestdag en een weekend. Voorst blijkt evenmin uit de regeling dat de bestuurder reeds voorafgaand aan het kalenderjaar de dagen die hij wil aanwijzen voor collectieve ADV aan de ondernemingsraad kenbaar dient te maken. De Kamer is dan ook van mening dat de aanwijzing van 23 april 2004 als collectieve ADV-dag op zichzelf in overeenstemming is met de regeling uit 1987.

De Kamer heeft vervolgens gezien of het besluit om 23 april 2004 aan te wijzen als ADV-dag instemmingsplichtig is op grond van de WOR. Artikel 27, eerste lid onder b, van genoemde wet spreekt van instemmingsrecht van de ondernemingsraad op het moment dat sprake is van een werktijd- of een vakantieregeling. Uit de toelichting op de genoemde bepaling in “F.W.H. Vink, inzicht in de ondernemingsraad, 15e druk, pagina 130 en 131” en de bestaande jurisprudentie (rechtbank Haarlem, 7 april 1987, ROR 1987, nr 15; kantonrechter Haarlem, 8 december 1988, ROR 1988, nr 37) valt op te maken dat de vaststelling van de verplichte snipperdagen (lees collectieve ADV-dagen) valt onder de werktijd- of vakantieregeling. Niet alleen de regeling die leidt tot de bevoegdheid van de bestuurder om collectieve ADV-dagen vast te stellen, valt onder het instemmingsrecht van de ondernemingsraad; ook de feitelijke invulling van de beoogde collectieve ADV-dagen valt hieronder. De Kamer is voorts van mening dat geen sprake is van een door de bestuurder genoemde “drie-traps raket” aangezien de instemming van de ondernemingsraad met de algemene regeling (uit 1987) niet ziet op de feitelijke aanwijzing van de collectieve ADV-dagen zoals deze jaarlijks met instemming van de ondernemingsraad worden vastgesteld. De Kamer is op basis van artikel 27, eerste lid onder b, WOR en de daaraan gegeven uitleg in de jurisprudentie en literatuur, zoals deze hiervoor is aangehaald, van mening dat instemming van de ondernemingsraad met de werktijdenregeling waarin een algemene bepaling is opgenomen ten aanzien het maximaal door de bestuurder vast te stellen collectieve ADV-dagen, niet ziet op de vaststelling van de collectieve ADV-dagen. De Kamer is dan ook van mening,

Bedrijfscommissiekamer voor
Lagere Publiekrechtelijke Lichamen, LPL.094

dat alhoewel de bestuurder op grond van de (niet uitputtende) regeling uit 1987 kon besluiten om 23 april 2004 aan te wijzen als collectieve ADV-dag, hij voor de vaststelling van deze dag, op grond van artikel 27, eerste lid onder b van de WOR, wel instemming van de ondernemingsraad nodig had. De Kamer is dan ook van oordeel dat de ondernemingsraad sinds zijn instelling in 1997 ten onrechte niet om instemming is gevraagd bij de vaststelling van de jaarlijkse collectieve ADV-dagen.

Ten aanzien van het besluit om 23 april 2004 aan te merken als collectieve ADV-dag merkt de Kamer het volgende op.

Op basis van hetgeen hiervoor is overwogen is de Kamer van oordeel dat om genoemde dag te kunnen aanmerken als collectieve ADV-dag instemming van de ondernemingsraad, op grond van artikel 27, eerste lid, onder b, van de WOR noodzakelijk is. De ondernemingsraad heeft, gezien het feit dat niet om instemming is gevraagd, op goede gronden de nietigheid van het door de bestuurder genomen besluit ingeroepen. De Kamer hecht er evenwel waarde aan enkele opmerkingen te plaatsen bij de door de ondernemingsraad aangevoerde argumenten tegen de aanwijzing van 23 april 2004 als collectieve ADV-dag.

In dit kader wijst de Kamer erop dat zij, anders dan de ondernemingsraad, van mening is dat de omvang van de regeling uit 1987 wordt bepaald door de inhoud daarvan. Dit leidt ertoe dat geen noodzakelijk verband bestaat tussen collectieve ADV-dagen en feestdagen. Voorts meent de Kamer dat evenmin uit de regeling is af te leiden dat de collectieve ADV-dagen voorafgaand aan het jaar waarin zij vallen kenbaar moeten zijn. Evenmin deelt de Kamer de mening van de ondernemingsraad dat sprake is van precedentwerking. In dit verband merkt de Kamer op dat de migratie een bijzondere en unieke situatie is die zich naar alle waarschijnlijkheid niet snel weer zal voordoen. Voorts dient de verplichte ADV-dag ook een organisatorisch doel. Door de collectieve ADV-dag zullen de medewerkers niet op hun werkplek aanwezig zijn waardoor de automatiseringsmedewerkers op iedere werkplek de ruimte hebben de werkzaamheden uit te voeren waardoor de migratie sneller zal zijn afgerond. Tevens acht zij, zoals de bestuurder reeds naar voren heeft gebracht, het niet te verwachten dat in de huidige geautomatiseerde werkomgeving medewerkers zonder dat zij gebruik kunnen maken van computersystemen gedurende de gehele dag de normale dagelijkse werkzaamheden kunnen uitvoeren. Voorts is het de Kamer ter zitting gebleken dat de bestuurder aan alle door de ondernemingsraad gestelde voorwaarden (behalve het erkennen van het instemmingsrecht) heeft voldaan. Hierdoor zijn de betrokken medewerkers onder meer in de gelegenheid gesteld om, zo mogelijk, hun werkzaamheden thuis te verrichten.

Voorts merkt de Kamer op dat de bestuurder de ondernemingsraad in januari 2004 heeft geïnformeerd over de migratie in april van dat jaar. Het is de kamer ter zitting gebleken dat pas zeer kort voor het kalenderjaar 2004 bij de bestuurder bekend was dat de software implementatie drie in plaats van twee dagen zou vergen. Dat op dit punt niet conform de “gegroeide praktijk” is gehandeld, is naar de mening van de Kamer dan ook verklaarbaar. Voorts hecht de Kamer er waarde aan op te merken dat zij de mededeling in januari 2004, drie maanden voor de migratiedatum, tijdig acht.

Eveneens is het de Kamer gebleken dat de collectieve ADV-dag niet geldt voor de gehele gemeente. Echter, de groep waar de collectieve ADV-dag op van toepassing is, is werkzaam binnen bepaalde panden van de gemeente en zijn derhalve aan te merken als individuele groepen. Voor deze groepen is dan ook sprake van een collectieve ADV-dag. Dat de medewerkers van de afdeling I&A niet onder het collectieve ADV valt, is in de ogen van de Kamer evident en

Bedrijfscommissiekamer voor
Lagere Publiekrechtelijke Lichamen, LPL.094

onontkoombaar aangezien zij degenen zijn die de migratie zullen moeten uitvoeren.

Advies van de Kamer

De Kleine Commissie heeft ter zitting vastgesteld dat er geen ruimte is voor het bereiken van een minnelijke schikking.

De Kamer stelt vast dat het aanwijzen van collectieve ADV-dagen valt onder het instemmingsrecht zoals dit is benoemd in artikel 27, eerste lid, onder b, van de WOR. De bestuurder dient voorafgaand aan de concrete vaststelling van collectieve ADV-dagen de beoogde dagen ter instemming aan de ondernemingsraad voor te leggen.

Ten aanzien van de aanwijzing van 23 april 2004 als collectieve ADV-dag adviseert de Kamer als volgt. Enerzijds heeft de bestuurder niet conform de WOR gehandeld door de bewuste dag zonder instemming van de ondernemingsraad aan te merken als collectieve ADV-dag. Anderzijds merkt de Bedrijfscommissie op dat de ondernemingsraad zich in het geheel heeft gefocust op de wijze waarop de regeling uit 1987 zou moeten worden toegepast. Daarbij is hij geheel voorbij gegaan aan het belang van de organisatie dat is gemoeid met een dergelijke migratie. Tevens heeft de ondernemingsraad aan de regeling uit 1987 waarden toegekend die deze niet bezit, onder meer op het gebied van de koppeling van ADV-dagen aan feestdagen en weekenden en het reeds voorafgaand aan het kalenderjaar waarin de collectieve ADV-dag valt kenbaar maken van deze dag. De Kamer is dan ook van oordeel dat alhoewel de bestuurder de ondernemingsraad niet om instemming heeft gevraagd, de door de ondernemingsraad aangevoerde argumenten onredelijk overkomen, zeker gezien het organisatiebelang dat is gemoeid met een dergelijke softwaremigratie.

De Kamer stelt dan ook vast dat wederzijds onzuiver is gehandeld. De Kamer adviseert de bestuurder derhalve het voorgenomen besluit om 23 april 2004 aan te wijzen als collectieve ADV-dag alsnog, gemotiveerd, ter instemming voor te leggen aan de ondernemingsraad. De Kamer adviseert de ondernemingsraad zo spoedig als mogelijk schriftelijk en met redenen omkleed de bestuurder te laten weten of hij met het voorstel instemt of niet, waarbij de Kamer de ondernemingsraad adviseert in zijn overweging mee te nemen het feit dat de bestuurder alle door de ondernemingsraad gestelde eisen (behalve het instemmingsrecht) heeft overgenomen bij de aanwijzing van 23 april 2004 als collectieve ADV-dag.

Den Haag, d.d. 4 oktober 2004

De Bedrijfscommissiekamer voor Lagere Publiekrechtelijke Lichamen,
namens deze,

Bedrijfscommissiekamer voor
Lagere Publiekrechtelijke Lichamen, LPL.094

G.J.J.J. Heetman
Voorzitter

M.P. Hofkes
Secretaris

Wanneer partijen ook na dit advies niet tot overeenstemming komen, kunnen zij het geschil, onder overlegging van dit advies, binnen dertig dagen na verzending daarvan, bij gemotiveerd schrijven voorleggen aan de Rechtbank, sector Kanton, (artikel 36, vierde lid, van de WOR).